

DECYZJA Nr 7/2019/2021

o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1 i 2, art. 79 ust. 1, art. 80, art. 82, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /Dz.U. z 2021r., poz. 247 – tekst jednolity/, §2 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016r., poz. 71 – tekst jednolity), w związku z §2 ust. 1 pkt 51 w/w rozporządzenia oraz na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego /Dz.U. z 2021r., poz. 735 – tekst jednolity/, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30.08.2019 roku (data wpływu: 09.09.2019r.) **Pełnomocnika Pani**

A M – Komplementariusza E M Sp.k.,
, która działa w imieniu Inwestora F R K

w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: – „Zwiększenie obsady w budynkach inwentarskich w ramach gospodarstwa” – aktualnie na terenie przedmiotowego gospodarstwa może znajdować się 140 000 sztuk kur brojlerów (tj. 560 DJP), po realizacji planowanego zamierzenia łączna obsada w przedmiotowych budynkach będzie wynosiła 202 800 sztuk kur brojlerów (tj. 811,2 DJP) – na działce o numerze ewidencyjnym 72 położonej w miejscowości **Pietrzyk, gm. Lutocin** i przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko

odmawiam ustalenia

środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: – „Zwiększenie obsady w budynkach inwentarskich w ramach gospodarstwa” – aktualnie na terenie przedmiotowego gospodarstwa może znajdować się 140 000 sztuk kur brojlerów (tj. 560 DJP), po realizacji planowanego zamierzenia łączna obsada w przedmiotowych budynkach będzie wynosiła 202 800 sztuk kur brojlerów (tj. 811,2 DJP) – na działce o numerze ewidencyjnym 72 położonej w miejscowości **Pietrzyk, gm. Lutocin**.

UZASADNIENIE

Podstawę materialno – prawną do rozpoznania przedmiotowej sprawy stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2021r., poz. 247 – tekst jednolity – dalej „ustawa ooś”), ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021r., poz. 735 – tekst jednolity – dalej k.p.a.) oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016r., poz. 71 – tekst jednolity) – zgodnie z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019r., poz. 1839) do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1 b ustawy ooś, stosuje się przepisy dotychczasowe. Mając zatem na uwadze, że procedowanie w postępowaniu głównym rozpoczęło się przed dniem wejścia w życie przepisów rozporządzenia z dnia 10 września 2019r., należy stosować przepisy obowiązujące na mocy rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010r..

W dniu 09.09.2019 roku Pełnomocnik Pani A M – Komplementariusz E M Sp.k., która działa w imieniu Inwestora F R K złożyła wniosek w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Zwiększenie obsady w budynkach inwentarskich w ramach gospodarstwa” – aktualnie na terenie przedmiotowego gospodarstwa może znajdować się 140 000 sztuk kur brojlerów (tj. 560 DJP), po realizacji planowanego zamierzenia łączna obsada w przedmiotowych budynkach będzie wynosiła 202 800 sztuk kur brojlerów (tj. 811,2 DJP) – na działce o numerze ewidencyjnym 72 położonej w miejscowości Pietrzyk, gm. Lutocin. Do wniosku dołączono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie art. 61 §4 k.p.a. zawiadomieniem BGN.6220.8.2019 z dnia 19.09.2019 roku powiadomiłem strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację w/w przedsięwzięcia oraz o przysługującym im prawie do czynnego uczestnictwa w postępowaniu. Pismem BGN.6220.8.2019 z dnia 19.09.2019 roku zawiadomilem mieszkańców sołectwa Pietrzyk o toczącym się postępowaniu dotyczącym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla w/w przedsięwzięcia. Zawiadomienie to wysłane zostało do sołtysa, umieszczone na stronie internetowej Urzędu oraz na tablicy ogłoszeń tutejszego Urzędu. W wyznaczonym 30 – dniowym terminie społeczeństwo nie składało uwag i

wniosków.

W dniu 19.09.2019 roku pismem znak: BGN.6220.8.2019 wystąpiłem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o uzgodnienie warunków realizacji powyższej inwestycji oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żurominie i Marszałka Województwa Mazowieckiego w Warszawie Departament Gospodarki Odpadami, Emisji i Pozwoleń Zintegrowanych o opinię dotyczącą warunków realizacji w/w przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żurominie opinią sanitarną ZNS.471.2.22.2019 z dnia 07.10.2019 roku zaopiniował pozytywnie realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, z zastrzeżeniami mającymi wpływ na poszczególne rodzaje komponentów środowiska istotnych z punktu widzenia ochrony zdrowia i lokalnych warunków życia ludzi dotyczących warunków akustycznych, aerosanitarnych, ochrony środowiska gruntowo-wodnego i gospodarki odpadami. Autor raportu z pełną odpowiedzialnością uzasadnił, że opiniowane przedsięwzięcie jest nowoczesnym rozwiązaniem technologicznym, a zastosowane projektowe rozwiązania nie spowodują zagrożenia dla świata roślinnego i zwierzęcego oraz dla zdrowia i życia ludzi, będą spełniały wszystkie wymagania określone przepisami ochrony środowiska i nie będą naruszone interesy osób trzecich w czasie budowy, eksploatacji lub likwidacji.

Opinią PZ-OP-II.7030.3.49.2019.TB z dnia 13.05.2020 roku Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie pozytywnie zaopiniował planowane przedsięwzięcie na etapie jego eksploatacji w zakresie kryteriów dotyczących pozwoleń zintegrowanych. Organ pozytywnie zaopiniował realizację przedmiotowego przedsięwzięcia z uwagi na wykazanie w dokumentacji, że instalacja:

1. w fazie eksploatacji będzie spełniała wymagania najlepszych dostępnych technik i technologii na etapie eksploatacji - w zakresie emisji do powietrza, emisji hałasu, gospodarki odpadami, gospodarki wodno - ściekowej oraz wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach unii europejskiej (Dz. U. Nr 56 poz. 344 z późn. zm.);
2. w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie poza granice działki właściciela;
3. w zakresie emisji hałasu nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie na tereny chronione akustycznie;
4. nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania

wodami na obszarze dorzecza i na wody regionu wodnego, a tym samym nie będzie miała negatywnego wpływu na JCWP i JCWPd.

Postanowieniem WA.RZŚ.436.1.180.2019.RZGW.JC.2 z dnia 15.07.2020 roku Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji.

Postanowieniem WOOŚ-I.4221.258.2019.BS.4 z dnia 16.03.2021 roku Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji. Regionalny Dyrektor prowadząc postępowanie nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania postanowienia dane na temat przedsięwzięcia i elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływanie na środowisko i ustalić warunki jego realizacji;
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami nie stwierdzono obecnie możliwości ponadnormatywnego kumulowania się oddziaływań tego przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami zlokalizowanymi poza terenem inwestycyjnym;
- 3) nie stwierdzono możliwości negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody. W związku z powyższym, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie prowadząc postępowanie stwierdził, że „planowane przedsięwzięcie nie będzie w sposób znaczący negatywnie oddziaływać na środowisko.” Jednocześnie wskazał – na stronie 4 – postanowienia WOOŚ-I.4221.258.2019.BS.4 z dnia 16.03.2021 roku, w jego uzasadnieniu, iż „w chwili obecnej w Polsce brak jest możliwości oceny uciążliwości odorowej planowanej inwestycji, gdyż brak jest odpowiednich aktów prawnych regulujących te kwestie”. Brak unormowań prawnych – w ocenie organu przeprowadzającego ocenę oddziaływania na środowisko – nie daje podstawy jakiegokolwiek organowi do uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia skoro nie można ocenić faktycznego wpływu tej inwestycji na środowisko, klimat, powietrze, wodę, a przede wszystkim na zdrowie i życie ludzi. Aktualnie brak jest uregulowań prawnych w zakresie dopuszczalnych norm substancji odorotwórczych w powietrzu, natomiast w przedłożonym raporcie przedstawione zostały obliczenia w zakresie uciążliwości pochodzącej z planowanej inwestycji

tylko w zakresie teoretycznym. Nie oznacza to jednak – wbrew stanowisku autora raportu, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na jakość powietrza w rejonie zabudowań mieszkalnych nie będzie miało istotnego wpływu i nie wpłynie znacząco na jakość życia. Na podstawie raportu oddziaływania na środowisko nie można bowiem wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie będzie negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych mieszkańców. Na organie przeprowadzającym ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko spoczywa zaś obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego raportu w zakresie oddziaływania higienicznego i zdrowotnego na środowisko. Raport jest dokumentem, który podlega ocenie, a sporządzenie go nie zwalnia organu uzgadniającego od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2007r., sygn. akt IV SA/Wa 2206/06). Ponadto powyższe potwierdza art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. „a” ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, który nie odwołuje się wyłącznie do obowiązujących dopuszczalnych norm – substancji szkodliwych dla środowiska, lecz nakazuje określenie, analizę i ogólną ocenę – bezpośredniego i pośredniego – wpływu inwestycji na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu. W niniejszej sprawie, organ rozważył wszystkie kwestie, w tym m.in. uciążliwości odorów wykraczających swym zasięgiem poza obszar inwestycji, szkodliwość emisji amoniaku, siarkowodoru. Biorąc pod uwagę, że najbliższa zabudowa zlokalizowana jest w odległości ok. 165m od działki, na której planuje się inwestycję oraz skalę inwestycji, nie ulega wątpliwości, że zapach pochodzący z tego typu hodowli będzie **charakterystyczny, odczuwalny i rozpoznawalny**. Występowanie uciążliwości zapachowych nie będzie sporadyczne, czy okresowe, a wręcz częste, biorąc pod uwagę planowanych kilka cykli w ciągu roku. Uciążliwości odorowe związane będą nie tylko z funkcjonowaniem obiektu, ale również z transportem nawozów, pasz, itp.. Co z pewnością potwierdziłaby wizja lokalna na tego typu obiektach. Na podstawie obserwacji tutejszego organu, rozmów z mieszkańcami, uciążliwość odorowa tego typu inwestycji nie ogranicza się do działki inwestora, wykracza swym zasięgiem poza obszar inwestycji. W związku z tym mieszkańcy doświadczają pogorszenia się warunków życia. Duża koncentracja odchodów zwierzęcych powoduje pojawienie się ogromnych ilości związków, substancji bezpośrednio zagrażających pobliskim mieszkańcom. Przy dużym spadku odporności u ludzi w obecnych czasach /spowodowanej również żywnością wytwarzaną na przemysłowych fermach/ oraz związanej z tym lekooporności /ze względu na sposób chowu przy użyciu dużej ilości leków i antybiotyków/, styczność z różnego rodzaju bakteriami spowoduje zwiększenie zachorowalności na różne choroby /również nowotworowe/, a co za tym idzie

przedwczesną śmierć, w szczególności, że planowana inwestycja znajduje się w niedużej odległości od zabudowy zamieszkiwanej przez ludzi, niebędąca własnością Inwestora. Biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia, zdrowie pobliskich mieszkańców należy zauważyć, że będą oni narażeni na zorganizowane i niezorganizowane emisje zanieczyszczeń do powietrza. Mimo przyjętych rozwiązań techniczno-technologicznych, przedmiotowa instalacja będzie źródłem emisji substancji odorowych, powstających w wyniku rozkładu produktów przemiany materii zwierząt podczas chowu. Źródłem ciągłej emisji odorów do powietrza są również m.in. systemy wentylacyjne. Brak możliwości dokonania miarodajnej analizy emisji odorów ze względu na brak stosownych uregulowań prawnych, powoduje, że realizacja planowanego przedsięwzięcia narusza zasadę zrównoważonego rozwoju. **Zrównoważony rozwój jest zasadą ujętą w Konstytucji RP i Traktatach UE, jego istotą jest powiązanie szybkiego rozwoju życia i zdrowia ludzi z poprawą stanu środowiska. Zasada ta nakazuje równorzędne traktowanie racji społecznych i ekonomicznych, a nie tylko racji ekonomicznych Inwestora.** Zasada zrównoważonego rozwoju wynika z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, która pełni rolę podobną do zasad współżycia społecznego czy społeczno-gospodarczego przeznaczenia w prawie cywilnym i zasadę tę zdefiniowaną w art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (obecnie jest to Dz.U. z 2020r., poz. 1219 z późn. zm.) w pierwszej kolejności należy mieć na uwadze stosując prawo. Niekiedy bowiem stan faktyczny sprawy wymaga rozważenia i wyważenia rozwiązań korzystniejszych, stosując zasadę zrównoważonego rozwoju, tym bardziej, gdy weźmie się pod uwagę, że w niedalekim sąsiedztwie terenu objętego wnioskiem istnieje zwarta zabudowa zagrodowa, a zwiększenie obsady kurników dodatkowo może spotęgować emisje uciążliwych substancji odorowych skutkujących bezpośrednim zagrożeniem życia i zdrowia mieszkańców. **Podkreślić należy, że interes ekonomiczny inwestora nie ma prymatu nad wartościami w postaci zdrowia i życia ludzi mieszkających na stałe w pobliżu planowanego przedsięwzięcia.** Jako uzasadnienie dla decyzji odmawiającej przywołam Wyrok NSA z dnia 1 lipca 2016 roku Nr OSK 339/15, którego teza brzmi następująco: „Pozytywne uzgodnienia ze strony organów współdziałających /RDOŚ i PPIS/ nie są wiążące dla organu określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Pozytywne uzgodnienie nie obliguje organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji, gdy organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego. Organ wydając decyzję odmowną powinien zatem wykazać wadliwość zajętych pozytywnych stanowisk /opinii, uzgodnień/, co wymaga merytorycznego odniesienia się do treści tych dokumentów.” Jednocześnie zwrócić należy również uwagę, że dokonanie uzgodnienia przez wyspecjalizowany organ środowiskowy nie zwalnia organu

rozpoznającego sprawę od weryfikacji zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak również pozostałych przesłanek uzasadniających wydanie pozytywnej decyzji. Organ orzekając w sprawie nie może „automatycznie” ustalać środowiskowych uwarunkowań w przypadku pozytywnego uzgodnienia przez RDOŚ. Zgodnie bowiem z art. 7 i 77 k.p.a. winien brać pod uwagę i rozważyć cały materiał zgromadzony w sprawie.

W dniu 31.03.2021 roku zawiadomiłem strony postępowania oraz społeczność o zakończeniu w/w postępowania. W wyznaczonym terminie – 09.04.2021 roku – Mieszkańcy wsi Pietrzyk złożyli petycję – protest w związku z w/w zamierzeniem inwestycyjnym. Ze względu na już istniejącą kumulację obiektów inwentarskich w tym regionie oraz wnioskowane zamierzenie społeczność wyraziło swoje obawy o zdrowie i przyszłość swoją i swoich rodzin, z uwagi na zanieczyszczenie środowiska, zarówno powietrza, jak i środowiska gruntowo – wodnego /wód powierzchniowych i podziemnych/. Mieszkańcy nie godzą się z tym faktem, gdyż planowana intensywna produkcja stanowi zagrożenie dla środowiska naturalnego. W toku postępowania podnoszona była kwestia, że kurniki – przemysłowy chów brojlera kurzego generuje do środowiska duże ilości związków chemicznych w postaci złożonych gazów. Związki te działają drażniąco na organizm ludzi narażonych na te czynniki. W obiekcie tym potrzebna jest więc wentylacja, która zimą odprowadza nadmiar wilgoci i zanieczyszczeń powietrza, natomiast latem dodatkowo nadwyżkę ciepła. Występujący przy eksploatacji obiektów bardzo przykry zapach, może być wyczuwalny w odległości nawet do 1 km. Emisja zapachu ze strony planowanych kurników oraz istniejących już obiektów inwentarskich stanowi istotną uciążliwość dla mieszkańców sąsiednich nieruchomości i stanowi o negatywnej ocenie tego typu przedsięwzięć przez lokalną społeczność. W niniejszej sprawie również lokalna społeczność opowiedziała się przeciw realizacji wnioskowanej przez Inwestora inwestycji. Okoliczni mieszkańcy podnoszą uzasadnione obawy o pogorszenie warunków ich życia, pogorszenie warunków środowiskowych oraz konieczność znoszenia przykrych emisji zapachowych emitowanych przez kurniki. Hodowli drobiu zawsze towarzyszy emisja gazów o przykrym zapachu, nie jest możliwe nie wydobywanie się zapachu na zewnątrz, najgroźniejszy jest amoniak i siarkowodór. Eliminacja amoniaku jest niemożliwa, co potwierdza zestawienie emisji w różnych wariantach inwestycji, stąd obawy protestujących mieszkańców składane pisemnie do organu prowadzącego postępowanie o wydanie decyzji środowiskowej. Determinacja mieszkańców i podejmowane działania pokazują jak ważny dla nich jest problem właściwych warunków egzystencji w miejscu zamieszkiwania. Mieszkańcy są negatywnie nastawieni do planowanego do realizacji przedsięwzięcia gdyż planowana produkcja drobiu nie jest produkcją standardową ale produkcją przemysłową. Na podstawie raportu oddziaływania na środowisko zaś nie można wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie będzie

negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych mieszkańców.

Jednocześnie, należy zwrócić uwagę, iż ustawa o samorządzie gminnym (Dz.U. 2020r., poz. 713 – tekst jednolity z późn. zm.) nakłada na gminę obowiązek zaspakajania zbiorowych potrzeb mieszkańców, zwłaszcza w zakresie ochrony środowiska i przyrody oraz ochrony zdrowia i bezpieczeństwa obywateli. Odmawiając ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację planowanej inwestycji organ kieruje się **zasadą zapobiegania i przezorności** wynikającą z art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (obecnie jest to Dz.U. z 2020r., poz. 1219 z późn. zm.), która **zakłada przeciwdziałanie negatywnym skutkom emisji, koncentracji i natężenia zanieczyszczeń opierając się na działaniach polegających na zapobieganiu powstania zanieczyszczeń**. Zasada ta wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków traktować, jako pewność ich wystąpienia. **Kierując się zasadą przezorności na płaszczyźnie ocen środowiskowych, należy przyjąć, że działania których skutki są niepewne, wątpliwe lub ryzykowne należy uznać za znaczące**. Dodatkowo na gruncie rozpoznawanej sprawy należy podnieść, że równie istotne w dokonywaniu analizy danego przedsięwzięcia pod względem możliwości jego znaczącego oddziaływania na środowisko, jest uwzględnianie zasad ogólnych systemu prawnego ochrony środowiska, regulowanego nie tylko normami prawa krajowego, ale również wspólnotowego. W art. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska zostały sformułowane **zasady zapobiegania i przezorności** dotyczące podejmowania działań mogących negatywnie oddziaływać na środowisko. Źródłem pierwszej z nich należy upatrywać m.in. w postanowieniach dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE z 1985 r. Nr L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą 97/11 i 2003/35, skodyfikowana dyrektywą 2011/92/eu ze zmianą 2014/52/UE. W myśl postanowienia art. 2 ust. 1 tego aktu prawnego – państwa członkowskie zobowiązane są do stosowania wszystkich koniecznych działań w celu zapewnienia, aby skutki przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, m.in. ze względu na swój charakter, rozmiary i położenie, zostały poddane ocenie, zanim zostanie udzielone im zezwolenie na przeprowadzenie tych przedsięwzięć. Z postanowień tego przepisu wynika, że do podejmowania działań o charakterze prewencyjnym w pierwszej kolejności zostały zobowiązane państwa członkowskie, w drugiej natomiast podmioty podejmujące działalność mogącą oddziaływać negatywnie na środowisko, ponieważ bez tego nie uzyskają niezbędnych zezwoleń. **Sformułowanie prawnie wiążącego obowiązku zapobiegania i przewidywania negatywnego oddziaływania na środowisko, określonego w zasadzie przezorności, ma na celu zapobieganie przed nieodwracalnymi i nieznanymi skutkami degradacji środowiska w skali globalnej, regionalnej i lokalnej.** Wszelkie czynności związane z

korzystaniem ze środowiska, a więc również podejmowaniem działalności, powinny uwzględniać zasadę przezorności, nawet przy założeniu hipotetycznych zagrożeń dla środowiska. Zasada przezorności jest realizowana m.in. poprzez obowiązek uwzględniania zagrożeń, wynikający z zasady planowości. Nakreślenie zagrożeń na etapie planowania przedsięwzięcia, a następnie kierowanie się przezornością, pozwala bowiem podjąć możliwe środki zapobiegawcze. Poza tym kierując się zasadą przezorności stanowiącą zasadę prawa unijnego (art. 190 Traktatu o funkcjonowaniu UE) **należy wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia. Na płaszczyźnie oceny oddziaływania na środowisko, praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezorności powinna być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, wątpliwe lub ryzykowne, mając na uwadze w szczególności zdrowie i życie mieszkańców.** Mając powyższe na uwadze, wątpliwym jest dotrzymanie warunków zabezpieczenia środowiska przyrodniczego i społecznego przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji na otoczenie – odory, hałas, zakłócenia krajobrazu, ogólne pomniejszenie walorów krajobrazowo – turystycznych gminy, co może skutkować pogorszeniem standardów życia okolicznych mieszkańców.

Aktualna sytuacja związana z szerzeniem się ptasiej grypy – choroby zakaźnej – na terenie powiatu żuromińskiego pokazuje jak dużym problemem jest nadmierna koncentracja ferm drobiu. Problem z utylizacją zagazowanego drobiu wpływa na ryzyko mutacji wirusa i zagrożenie epidemiologiczne dla lokalnych mieszkańców. Koncentracja ferm stwarza zagrożenie dla zdrowia publicznego, zanieczyszczając środowisko, utrudniając życie tysiącom ludzi mieszkających w okolicach ferm. Niekontrolowana ekspansja ferm przemysłowych doprowadziła nas do szeregu kryzysów – od zagrożenia dla zdrowia, poprzez zanieczyszczanie powietrza amoniakiem, a wody azotanami i pestycydami, antybiotykooporność aż po kryzys bioróżnorodności. Od lat rośnie liczba nowych chorób zakaźnych pochodzących od zwierząt. W ostatnich latach były to m.in. ptasia grypa, SARS, Covid-19 czy MERS. **Przemysłowa hodowla, nawet jeśli nie zawsze jest bezpośrednim źródłem choroby, odgrywa ogromną rolę w mutowaniu i rozprzestrzenianiu się wirusów oraz innych patogenów.** A to tylko jeden z wielu problemów wynikających z postępującej koncentracji produkcji zwierzęcej.

Dla terenu objętego zamierzeniem inwestycyjnym nie ma miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto znajduje się w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Międzyrzecze Skrwy i Wkry”. Zgodnie z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lutocin przyjętym uchwałą Nr XXV/143/2001 z dnia 30 listopada 2001 roku, zmienionym Uchwałą Rady Gminy Lutocin Nr XXVI/142/2013 z dnia 30 sierpnia 2013 roku, w jego załączniku tekstowym – na stronie 47 – jedną z zasad kształtowania

rolniczej przestrzeni produkcyjnej jest zapis:

„- realizacja (rozbudowa i budowa) obiektów produkcji zwierzęcej (obory, chlewnie, kurniki) wymaga zachowania minimalnej odległości od zabudowy przeznaczonej na pobyt ludzi: 200m przy wielkości obsady 40-60 DJP; 500m przy wielkości obsady 61-150 DJP i 1000m przy wielkości obsady powyżej 150 DJP. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości ok. 165 m od działki inwestycyjnej, natomiast łączna obsada planowanych obiektów to 202 800 sztuk brojlera kurzego (811,2 DJP), jest to więc sprzeczne z zapisami obowiązującego studium.

Ponadto zdaniem organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w pierwszej kolejności należy uregulować – w postaci aktów prawnych – kwestie dotyczące możliwości oceny uciążliwości odorowej tego typu inwestycji. Dopiero później można w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko z pełną odpowiedzialnością oceniać – bezpośredni i pośredni – wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi.

Biorąc pod uwagę powyższe postanowiłem orzec jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzję, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
2. Do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio przepisy o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
3. Niniejszą decyzję dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Jeżeli jednak realizacja przedsięwzięcia przebiegać będzie etapowo, złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu 6 lat od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowisko, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli było wydane.
4. Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie za pośrednictwem Wójta Gminy Lutocin, w terminie 14 dni od dnia doręczenia

niniejszej decyzji. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

WÓJT
mgr Jacek Kolodziejewski

Załączniki do decyzji:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Oplata skarbową w wysokości 205,00 złotych pobrano – (Podstawa prawna – ustawa z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2020r., poz. 1546 – tekst jednolity z późn. zm.)).

Otrzymują:

1. Pełnomocnik P. A M – E M Sp.k.
2. P. I E K
3. P. M Sz
4. P. M W Sz
5. P. M R
6. Gmina Lutocin w/m; a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie ul. Henryka Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa – dot. WOOŚ-1.4221.258.2019.BS.4
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żurominie ul. Przemysłowa 10, 09-300 Żuromin – dot. ZNS.471.2.22.2019
3. Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie, Departamentu Gospodarki Odpadami, Emisji i Pozwoleń Zintegrowanych ul. ks. I. Kłopotowskiego 5, 03-718 Warszawa – dot. PZ-OP-II.7030.3.49.2019.TB
4. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Zarzecze 13B, 03-194 Warszawa – dot. WA.RZŚ.436.1.180.2019.RZGW.JC.2

Administratorem danych osobowych jest Wójt Gminy Lutocin. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym. Mają Państwo prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, przenoszenia i wniesienia sprzeciwu. Więcej informacji znajdują Państwo na stronie <http://lutocin-i-gmina.pl/>

Charakterystyka przedsięwzięcia

Planowane przedsięwzięcie polegało będzie na zwiększeniu obsady w budynkach inwentarskich w ramach gospodarstwa, zlokalizowanego na działce o nr ew. 72 w miejscowości Pietrzyk, gmina Lutocin. Obecnie, działka, na której ma być realizowane przedmiotowe przedsięwzięcie, stanowi teren użytkowany rolniczo, na której, zgodnie z wydaną decyzją Wójta Gminy Lutocin Nr 34/2015 z dnia 8 czerwca 2016 r. o środowiskowych uwarunkowaniach oraz wydanym pozwoleniem na budowę, realizowane będą cztery budynki kurników wraz z infrastrukturą towarzyszącą (w tym m.in. studnią głębinową, zbiornikami na gaz oraz zbiornikami bezodpływowymi na ścieki bytowe). Planowane przedsięwzięcie, objęte obecnym postępowaniem, polegało będzie wyłącznie na zmianie ilości utrzymywanych w ww. budynkach inwentarskich brojlerów kurzych z 140000 sztuk brojlerów (tj. 560 DJP) do 202800 sztuk brojlerów (tj. 811,1 DJP).

Powstające na etapie eksploatacji przedsięwzięcia ścieki bytowe gromadzone będą w szczelnych zbiornikach bezodpływowych o pojemności ok. 4,0 m³ każdy. Ww. zbiorniki będą systematycznie opróżniane, a ich zawartość odprowadzana będzie przy wykorzystaniu taboru asenizacyjnego do oczyszczalni ścieków. Czyszczenie, mycie i dezynfekcja pomieszczeń hodowlanych prowadzone będzie po zakończeniu cyklu produkcyjnego (usunięciu inwentarza z obiektów) oraz usunięciu obornika (pomiotu kurzego), najpierw poprzez zamiatanie mechaniczne, a następnie przy użyciu myjek ciśnieniowych oraz niewielkiej ilości wody. Wykorzystane ilości wody ulegały będą całkowitemu odparowaniu. W związku z powyższym, nie przewiduje się możliwości powstania ścieków. Powstający na etapie eksploatacji przedsięwzięcia nawóz naturalny (obornik) będzie przekazywany, bez magazynowania na terenie fermy oraz poza budynkami inwentarskimi, w całości uprawnionym odbiorcom do przetwarzania na podstawie zawartych umów. Inwestor zamierza przekazywać obornik w całości do biogazowni. W przypadku stwierdzenia takiej możliwości, planowane jest również przekazywanie obornika okolicznym rolnikom. Nawożenie pól nawozem naturalnym przeprowadzać zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa w zakresie nawożenia oraz w zakresie ograniczania dopływu do wód związków azotu pochodzenia rolniczego. Pomiót kurzy przekazywany będzie do osób prywatnych, prowadzących działalność rolniczą, które będą zagospodarowywać odebrany nawóz zgodnie ze swoją działalnością i uzyskanymi pozwoleniami. Jednakże przekazywanie nawozów naturalnych odbiorcom zewnętrznym może powodować zwiększone ryzyko nieprawidłowego zagospodarowania nawozu naturalnego. Zasiedlenie obiektów inwentarskich wykonywane będzie po całkowitym ich opróżnieniu z powstałego obornika. Załadunek i transport obornika zabezpieczony zostanie w taki sposób, aby nie dochodziło do zanieczyszczenia ładunkiem azotu środowiska gruntowo-wodnego (wód powierzchniowych lub podziemnych, powierzchni ziemi).

Zwierzęta padłe i ubite z konieczności, do czasu ich wywozu z terenu przedsięwzięcia, przechowywane będą w szczelnym konfiskatorze, zlokalizowanym na szczelnym podłożu, w wydzielonym miejscu na terenie fermy. Dodatkowo, wszystkie pomieszczenia inwentarskie, zbiorniki bezodpływowe na ścieki oraz zbiorniki na gaz ciekły zabezpieczone zostaną przed przenikaniem potencjalnych zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego, a system wodno-ściekowy oraz posadzki regularnie i terminowo poddawane będą próbom szczelności, kontrolom napełnienia oraz konserwacjom. Wszelkie wykryte nieszczelności bądź awarie będą niezwłocznie usuwane.

WÓJT
mgr Jacek Kolodziejski